

שדורשים פדיון בעד בניני השלוחה בח"א שעברו עכשיו לרשות האוניברסיטה בח"א.

הוא בעצמו הולך עכשיו לאמריקה להינתח. יש לו צרות בכליה שלו.

משם הלכנו לגאולה להפגש עם אוגדן ריד ומרי לואיז שהגיעו היום לארץ ועמדו

לנסוע מיד לשדה בוקר, אבל כשנתקשרו עם גאולה נודע להם שאני בח"א ורצו להיות

אצלי בחשע בערב, וביקשתי שניפגש אצל גאולה. היה שם גם זוג אנגלי (גויים)

שהתרועעו עם גאולה בלונדון וזוג יהודי בריטי שבאו להשתקע בארץ. שוחחנו על

ג'ונסון, ריד ריפובליקני אבל חוסך בחוקי גונסון, מרי לואיז לא הצביעה בעד

גולדווסר. מחר יהיה אצלי.

8.5.65, ו' אייר

הבוקר באו הנה מוריק (בראלי), חמה נצר עם הרוב או עם המיעוט. הוא לא עם

; הרוב מפני שאשכול לא רוצה בו. יתכן - לדעת מוריק - שאיבד השפעתו על אנשיו.

כששואלים אותו מדוע אינך אתנו - הוא עונה: מפני משה דיין. מוריק סבור שהחברים

צריכים לדרוש ממרכז המפלגה שובו מבלי לשאול אותו מקודם. הוא קיבל ממשה שרת

חליפת המכתבים ביני ובינו בענין גבעת חיים. שלח מכתבים אלה גם לאהוביה מלכין

ולנסיהו. כל האש הציח נבות בנו של יהודה שרת, שנוכח בגבעת חיים, וזה עורר

התרגשות משפחת שרת.

- אחריו הגיעה הנה אמה מרכוס. כאילו לא נזקנה מאז. ערה ועליזה. עושים סרט

מחיי "מיקי", בעיקר מפעולתו בארץ. הסרט יהיה מוכן בקיץ 1966, היא חשהה פה כחודש

הזמנתיה לבוא לשדה בוקר.

- במקרה נחקלתי הערב בספר שנמצא אצלי כבר הרבה זמן אבל לא קראתיו עד הערב.

the U.S. in World Affairs. גליתי פרק $\bar{x}$ הנקרה: War and Peace in Palestine 1948-1949 הפרק מספר תולדות הארץ מהבאה

בעית א"י ע"י בריטניה לאו"ם עד כריחת הסכמי שביתת הנשק בין ישראל ובין מצרים, לבנון, ירדן וסוריה. הדברים כתובים מבחינה אמריקנית, אבל פחות או יותר מתאימים לאמת. המחבר הוא John C. Coangokell, והקדמה מאת גנרל ג'וארג' ס. מרשל. הספר הוא פרי ה- Council on Foreign Relations

ברשימה בולט הניגוד בין מדיניות טרומן ובין זו של ה- S.D. והפנסגון. שני האחרונים היו כמעט זהים עם מדיניות אנגליה. סיפור העובדות הוא כמעט אובייקטיבי, וחבל שלא קראתי פרק זה מקודם. הפרק חופס 33 עמוד. יש ספר כזה עם שנות 1945-47 וגם על שנות 1947-8.

- בחמש בא אצלי אוגדן ריד ורעיתו. שוחחנו ארוכות (ריד ואני) על המדיניות האמריקנית ועל מצב מפלגתו של ריד (רפובליקנים). החקשה להגיד מה ההבדל בין הדימוקרטים ובין הפרוגרסיבים שבמפלגתו (כמוהו). חומכים כמעט בכל תכניות גונסון נגד שלילת זכויות הכושים, בעד הרחבת החינוך היסודי, התיכון והגבוה, בעד מלחמה בעוני וכו'. אמרתי לו דעתי על סין ורוסיה והוא נכון לקבל דעתי. שאל על יחסי עם די-גול. אמרתי שבכלל אני משבח מדיניותו, פרט לאיחוד אירופי ~~אני~~ שאיני בסוח אם דעתי האמתית ידועה לו - אם כי שנים ממקורביו - גיסו וגנרל קטרו הבטיחו לי שהוא בעד איחוד אירופה (ארצות הברית ~~אירופה~~ באירופה) - ולו בהדרגה. ~~אני~~ שאל אם יתכן איחוד עם ארה"ב, אכרתי בזאת אני מפקפק, אבל בסוחה ברית פוליטית ואולי גם כלכלית. אמר לי שיש רוצים להפוך פורטו-ריקו לאחת מדינות ארה"ב, הקושי הוא בלשון הספרדית. שאל על אפשרות של שלום והמצב במזה"ת. אמרתי שלום

תלוי בהחלטות ממשית בין רוסיה ואמריקה, והודעתו האחרונה של נאצר על צבא ערבי של 2-3 מיליון חיילים בלבד אוחי: האם כוונתו להגיד שאי אפשר להלחם בישראל (כי לא יקום צבא כזה) - או יש בכוונתו לרמות את ישראל שנחשוב שלא תהיה מלחמה והוא בינתיים יחקוף אותנו כשלא נתכוונן במידה מספיקה לסכנה זו.

- בחשד בערב הרצאתי במרכז הפועל המזרחי (בית שקנו מבעל בית מלון גדול בן ארבע קומות על חזון ומציאות בישראל. האולם היה מלא וצפוף וכשהחל היו"ר, שפי לדבר, התפרץ פנימה המון נוסף. דיברתי על מקום חזון הנביאים בחולדות ישראל בארץ, בנדודים ובחלומות ישראל ועל בעיות בטחון, עצמאות כלכלית, סחימת הפער החינוכי והפרחה השממה. נשאלתי אם אענה על שאלות עניתי בחיוב. בין השאלות שנשאלתי: סיכום 30 שנות פעולה עם מפא"י של המזרחי, האם עומדים בפני סכנת העלם התפוצה, האם ציטוט הנביאים פירושו חיוב דת ישראל, אם אסכים לוועדה חקירה בענין אלטלינה, מדוע הסכמתי כשהייתי רוה"מ להעברת המצעד מירושלם. האם אין פער בין דתיים וחילונים כסכנת הפער הסוציאלי, אם מלחמת הקוממיות ומבצע סיני לא היה בהם משום נס. מה תפקיד הנוצר במדינה.

9.5.65, יום א' ז' אייר

בעשר בא אצלי מנהל רסקו שטרן, יליד אוסטריה, היה חבר בעליה חדשה, אח"כ בפרוגרסיבים ובליברלים. נטה להתאחדות עם חרות על יסוד פרוגרנוסה במכתבי אליו מיום 5.12.59. הוא תוהה על פרוצס ההתפלגות - בקרב הליברלים ובקרב הפועלים. הוא מוכן להתצטרף למפלגה סוציאליסטית אם יש לה הכיוון שלי, ממעמד לעם.